

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

P. Virgilio Maronis Æneis

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1565

P. Virgilio Maronis Æneidos Lib. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69273](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69273)

P. VIRGILII MARONIS

ÆNEIDOS LIB. I.

ARGUMENTVM.

Troia capta, Aeneas, Anchisæ, & Veneris filius, vir singulari pietate, patrique fortitudine præditus, dum erroris sui anno septimo per mare Tyrthenum à Sicilia in Italiam nauigat, immiffa ab Æolo, rege ventorum, ogatu Iunonis, grauiffima tempeffate, ad Libycum litus appellitur. egressusque in terram, feptem ingenti magnitudine ceruos sagittis profternit, fingulosque in fingulas naues (tot enim ex difperfa claffe collegerat) equaliter diftribuit; sociosque deinde, longis iam erroribus fatigatos, fpe future quietis ad tolerandum quod reliquum erat laboris, hortatur. Interea Venus Aeneæ fui Troianorumque cauffam apud Iouem agit, omniumque calamitatum illarum cauffam Iunoni imputat. Iupiter contra, referata fatotum ferie, fpe felicitatis, potentiaque Romanorum, filia dolo-rem confolatur. Cuius oratione confirmata Venus Aeneæ fuo, locorum ignaro, & exploranda regionis cauffa huc illuc oberranti, feffe obuiam præbet, nauesque difperfas faluas effe nuntiat: offenditque non procul illinc abeffe Carthaginem, quam tunc in iis locis condebat Dido. Aeneas itaque matris beneficio caua nube cinctus, vna cum Achate Carthaginem ingreditur: vbi & socios faluos reperit, & à Didone benigne excipitur. Venus tamen, quod neque Iunonio hofpicio, neque muliebri inconstantia fatis fideret, fopito in Idalia lucis Afcanio, pro eo Cupidinem fubffituit, qui inter amplexus & oscula latenter reginae amorem inffpirat Aeneæ.

Aliud argumentum.

*Aeolus immittit ventos, Iunone precante,
Troianosque vagos Libycas expellit ad oras.
Aeneam recipit pulchra Carthagine Dido,
Cui Venus Afcanij sub imagine mittit Amorem.*

ILLE ego, qui quondam gracili modulatus auena
Carmen, & egressus siluis, vicina coegi,
Vt quamuis auido parerent arua colono;

Gratum opus agricolis: at nunc horrentia Martis

** Arma*

- * Arma, virumq. cano; Troia qui primus ab oris
 Italiam, fato profugus, Lauiua que venit
 Litora, multum ille & terris iactatus, & alto,
 Vi superum, seu a memorem Iunonis ob iram,
 5 Multa quoque & bello passus, dum conderet urbem,
 Inferret que deos Latio: genus vnde Latinum,
 Albani que patres, atque alta moenia Roma.
 Musa mihi causas memora, quo numine laeso,
 Quid ue dolens regina deum, tot voluere casus
 10 Insignem pietate virum, tot adire labores:
 Impulerit. tant'ne animis celestibus ira?
 Vrbs antiqua fuit, Tyrii tenuere coloni,
 Carthago, Italiam contra, Tyberina que longe
 Ostia, diues opum, studiis que asperrima belli:
 15 Quam Iuno fertur terris magis omnibus unam,
 * Posthabita coluisse, Samo. hic illius arma,
 Hic currus fuit: hoc regnum dea gentibus esse,
 Si qua fata sinant, iam tum tendit que, fouet que.
 Progeniem sed enim Troiano a sanguine duci
 20 Audierat, Tyrias olim que verteret arces:
 Hinc populum late regem, bello que superbum
 Venturum excidio Libya: sic * voluere Parcas.
 Id metuens, veteris que memor Saturnia belli,
 Prima quod ad Troiam pro caris gesserat Argis,
 25 Nec dum etiam cause irarum, seui que dolores
 Exciderant animo: manet alta mente repostum
 Iudicium Paridis, spretae que iniuria forma,
 Et genus inuisum, & rapti Ganymedis * honores:
 His accensa super, iactatos aequore toto
 30 Troas, reliquias Danaum, atque immitis Achilli,
 Arcebat longe Latio: multos que per annos
 Errabant acti fati maria omnia circum:

A 2

Tanta

ὄστρον
 ἠγορεύων,
 ad Homeri exē
 plum. primū.
 n. de erroribus
 Aeneae, deinde
 de bello in Ita-
 lia gesto scripsit

non, contēpta,
 sed in secundis
 habita.

vna enim lo-
 quitur, altera
 scribit, tertia fi-
 la deducit.

Homerus in
 II. 263.

ob ministeriū
 poculorum, ad
 quod receptus
 est, remota He-
 be, Iunonis fi-
 lia.

Tanta molis erat Romanam condere gentem.
 VIX è conspectu Siciliae telluris in altum
Vela dabant lati, & spumas salis ære ruebant;
Cum Iuno æternum seruens sub pectore vulnus,
Hæc secum. me'ne incepto desistere victam? 5
Nec posse Italia Teucrorum auertere regem?
Quippe vetor fatis. Pallas' ne exurere classem
Argiuum, atque ipsos potuit submergere ponto,
Vnius ob noxam, & furias Aiæcis Oilei?
Ipsa Iouis rapidum iaculata è nubibus ignem, 10
Disiecit que rates, euertit que æquora ventis.
Illum exspirantem transfixo pectore flammæ
Turbine corripuit, scopulo' que infixit acuto.
*Ast ego, quæ diuum incedo *regina, Iouis' que*
Et soror, & coniux, vna cum gente tot annos 15
Bella gero. & quisquam numen Iunonis adoret
**Præterea? aut supplex aris imponat honorem?*
Talia flammato secum dea corde volutans,
*Nimborum in patriam, loca *feta furètib' Austris,* 20
Aeoliam venit. hic vasto rex Aeolus antro
Luctantes ventos, tempestates' que sonoras
Imperio premit, ac vinculis, & carcere frenat.
Illi indignantes magno cum murmure montis
*Circum claustra fremunt. celsa *sedet Aeolus arce,*
Sceptra tenens, mollit' que animos, & temperat iras. 25
Ni faciat; maria, ac terras, calum' que profundum
Quippe ferant rapidi secum, verrant' que per auras.
Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris,
*Hoc metuens: *molem' que, & *montes insuper altos* 30
Imposuit, regem' que dedit, qui federe certo
Et premere, & laxas sciret dare iussus habenas.
Ad quem tum Iuno supplex his vocibus vsa est.

Acole

de vna loquitur
Aiæcis naue:
sed totum pro
parte ad inui-
diam posuit.

Homerus in
Il. 39.

i. postea: vt alibi
quoque.

plena, grauida.

non, otatur,
sed curat.

i. molem mon-
ris: vt alibi, Pa-
teris libamus
& auro.

Aeole (namque tibi diuum pater, atque hominũ rex
Et mulcere dedit fluctus, & tollere vento)

Gens inimica mihi Tyrrenum nauigat equor,
Ilium in Italiam portans, * victos que penates.

ergo contem-
nendos.

5 Incute vim ventis; submersas que obrue puppes,
Aut age diuersas, & disice corpora ponto.

* Sunt mihi bis septem praestanti corpore nymphae:

Homerus in
Il. 94. 156.

Quarum, quae forma pulcerrima, Deiopeiam
Connubio iungam stabili, propriam que dicabo;

10 Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulcra faciat te prole parentem.

Aeolus haec contra. Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor: mihi iussa capeffere fas est.

motus enim
aeris. i. Iunonis,
ventos creat,
quibus praest
Aeolus.

Tu mihi quodcunq. * hoc regni, tu scepra, Iouem que

15 Concilias: tu das epulis accumbere diuum:

Nimborum que facis, tempestatum que potentem.

Haec ubi dicta, * cauum conuersa cuspide montem
Impulit in latus: at venti, velut agmine facto,

Homerus
Od. 46.

Qua data porta, ruunt, & terras turbine perflant.

20 Incubere mari, totum que a sedibus imis
Vna Euris que, Notus que ruunt, creber que procellis
Africus; & vastos voluant ad litora fluctus.

Insequitur clamor que virum, stridor que rudentum.
Eripiunt subito nubes caelum que, diem que

25 Teucrorum ex oculis: ponto nox incubat atra.
Intonuere poli; & crebris micat ignibus aether;

Prasentem que viris intentant omnia mortem.
Extemplo Aeneae soluantur frigore membra:

Homerus Od.
46.

Ingemit, & duplices * tendens ad sidera palmas,

30 Talia voce refert: o ter que, quater que beati,
Quae ante ora patrum Troiae sub moenibus altis
Contigit oppetere: o * Danaum fortissime gentis

Homerus in
Od. 173.

A 3

Tydide,

Tydide, me ne Iliacis occumbere campis
 Non potuisse, tuâ que animâ hanc effundere dextra?
Homerus in Il. 129. *Sæuus ubi * Aeacida telo iacet Hector, ubi ingens*
Sarpedon; ubi tot Simois correpta sub undis
Scuta virum, galeas que, & fortia corpora voluit.
Talia iactanti stridens Aquilone procella
cōtrarius enim est Aquilo in Italiam euntibus. *Velum * aduersa ferit, fluctus que ad sidera tollit.*
Franguntur remi: tum prora auertit, & undis
Dat latus: insequitur cumulo præruptus aqua mons.
Hi summo in fluctu pendent: his vnda debiscens
ob tempestatē. *Terram inter fluctus aperit: furit æstus arenis.*
*Treis Notus abreptas in saxa * latentia torquet:*
Saxa vocant Itali mediis qua in fluctibus aras:
Dorsum immane mari summo tres Eurus ab alto
In breuia, & Syrtes urget, (miserabile visu)
15 *Illidit que vadis, atque aggere cingit arena.*
Vnam, que Lycios, fidum que vehebat Orontem,
Ipsius ante oculos ingens a vertice pontus
Homerus in Od. 110. *In * puppim ferit: excutitur, pronus que magister*
Voluitur in caput, ast illam ter fluctus ibidem
20 *Torquet agēs circū, & rapidus vorat equore vortex.*
Homerus Od. 110. ** Apparent rari nantes in gurgite vasto:*
Arma virum, tabulæ que: & Troia gaza per undas:
Iam validam Ilionei nauem, iam fortis Achatæ,
25 *Et qua vectus Abas, & qua grandæuus Alethes,*
vis venti. *Vicit * hiems: laxis laterum compagibus omnes*
Accipiunt inimicum imbrem, rimis que fatiscunt.
Interea magno misceri murmure pontum,
Emissam que hiemem sensit Neptunus, & imis
30 *Stagna refusa vadis: grauiter commotus, & alto*
Homerus in Il. 160. *Prospiciens, summa placidum caput extulit vnda.*
*Disiectam Aeneæ toto * videt aquore classem,*
Fluctibus

Fluctibus oppressos Troas, celi que ruina.

* Nec latuere doli fratrem Iunonis, & ira.

Eurum ad se, Zephyrumque vocat: dehinc talia fatur.

Tanta ne vos generis tenuit fiducia vestri?

5 Iam celum, terramque meo sine numine venti

Miscere, & tantas audetis tollere moles?

* Quos ego: sed motos praestat componere fluctus:

Post mihi non simili poena commissa luetis.

Maturate fugam, regi que haec dicite vestro:

10 * Non illi imperium pelagi, saenumque tridentem,

Sed mihi sorte datum. tenet ille immania saxa,

Vestras Eure domos. illa se iactet in aula

Aeolus, & clauso ventorum carcere, regnet.

Sic ait, & dicto citius tumida aquora placat,

15 Collectasque fugat nubes, solemque reducit.

Cymothoe simul, & Triton adnixus acuto

Detrudunt naues scopulo: leuat ipse tridenti,

Et vastas aperit Syrtes, & temperat aquor,

Atque * rotis summas leuibus perlabitur undas.

20 Ac, veluti magno in populo cum saepe coorta est

Seditio, sauitque animis ignobile vulgus,

Iamque faces, & saxa volant, furor arma ministrat;

Tum pietate grauem, ac meritis si forte virum quem

Conspexere, silent, arrectis que auribus adstant;

25 Ille regit dictis animos, & pectora mulcet:

Sic cunctus pelagi cecidit fragor, aquora postquam

Prospiciens genitor, celo que inuectus aperto

Flectit equos, currumque volans dat lora secundo.

Defessi Aeneadae, quae proxima litora, cursu

30 Contendunt petere, & Libyae vertuntur ad oras.

Est in secessu longo locus: insula portum

Efficit obiectu laterum: quibus omnis ab alto

Homerus in Il.

12.

sermo imperfe-
ctus, iram indi-
cans.

Homerus in Il.

163.

Homerus in Il.
137 tempestati
motum populi
comparat.

uectus per ma-
ria, celo sereno.

Homerus in

Od. 113.

qui recolliguntur, & replicantur.

naturali: vt, viuo præteruehor ostia saxo.

madefactos adspergine.

pro suscepit.

inopia fatigati.

quia nauigatiū militū est mos, puppibus arma religare: vt alibi Pacē orare manu, præfigere puppibus arma.

Frangitur, in' que sinus scindit sese vnda *reductos.
 Hinc atque hinc vasta rupes, gemini' que minantur
 In calum scopuli: quorum sub vertice latè
 Aequora tuta silent: tum siluis scena coruscis
 Desuper, horrenti' que atrum nemus imminet umbra, s
 Fronte sub aduersa scopulis pendentibus antrum:
 Intus aquæ dulces, *uiuò que sedilia saxo,
 Nympharum domus. hic fessas non vincula naues
 Vlla tenent, vnco non alligat anchora morsu.
 Huc, septem, Aeneas, collectis nauibus omni
 Ex numero, subit; ac magno telluris amore
 Egressi optata potiuntur Troës arena,
 Et sale *tabentes artus in litore ponunt.
 Ac primum silicis scintillam excudit Achates,
 *Suscepit' que ignem foliis, atque arida circum
 Nutrimenta dedit, rapuit' que in fomite flammam.
 Tum Cererem corruptam undis, Cerealia que arma
 Expediunt *fessi rerum, fruges' que receptas
 Et torrere parant flammis, & frangere saxo.
 Aeneas scopulum interea conscendit; & omnem
 Prospectum latè pelago petit, Anthea si quem
 Iactatum vento videat, Phrygias' que biremes
 Aut Capyn, aut celsis in puppibus *arma Caici.
 Nauem in conspectu nullam, tres litore ceruos
 Prospicit errantes. hos tota armenta sequuntur
 A tergo; & longum per valles pascitur agmen.
 Constitit hic, arcum' que manu, celeres' que sagittas
 Corripuit, fidus que tela gerebat Achates.
 Ductores' que ipsos primum capita alta ferentes
 Cornibus arboreis sternit: tum vulgus, & omnem
 Miscet agens telis nemora inter frondea turbam:
 Nec prius absistit, quàm septem ingentia victor
 Corpora

- Corpora fundat humi, & numerū cū nauibus aequet.
 Hinc portum petit, & socios partitur in omnes.
 Vina bonus quae deinde cadis onerarat Aestes
 Litore Trinacrio, dederat quae abeuntibus heros,
 5 Diuidit, & dictis merentia pectora mulcet.
 O * socij, (neque enim ignari sumus ante malorum)
 O passi grauiora: dabit deus his quoque finem.
 Vos & Scyllaeam rabiem, penitus que sonantes
 * Accestis scopulos, vos & cyclopea saxa
 10 Experti, reuocate animos, maestum que timorem
 Mittite, forsā & haec olim meminisse iuuabit.
 Per varios casus, per tot discrimina rerum
 Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
 Ostendunt: illic fas regna resurgere Troia.
 15 Durate, & vosmet rebus seruate secundis,
 Talia voce refert, curis que ingentibus eger
 Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
 Illi se praedae accingunt, dapibus que futuris:
 Tergora diripiunt costis, & viscera nudant:
 20 Pars in* frustra secant, verubus que trementia figunt:
 Litore athena locant alij, flammās que ministrant.
 Tum victu reuocant vires; fusi que per herbam
 Implentur veteris Bacchi, pinguis que ferina.
 * Postquam exempta fames epulis, mensa q. remota,
 25 Amissos longo socios sermone requirunt,
 Spem que, metum que inter dubij, seu viuere credant,
 Siue extrema pati, nec iam exaudire vocatos.
 Praecipue pius Aeneas nunc acris Oronti,
 Nunc Amyci casum gemit, & crudelia secum
 30 Fata Lyci, fortem que Gyan, fortem que Cloanthum.
 Et iam finis erat, cum Iuppiter aethere summo
 Despiciens mare veliuolum, terras que iacentes,
 Litora-

Homerus in Il.
93.

Homerus in
Od. 107.

accesserūt enim
ad scopulos,
non peruene-
runt, id est, peri-
cula non tulerunt;
sed prope
adierunt.

Homerus in Il.
10.

Homerus in Il.
10. 78. 273.

Homerus in Il.
263. 78. 273.

Litora que, & latos populos, sic vertice cæli
Constitit, & Libyæ defixit lumina regnis.

Secundum Stoi-
cos, qui deos di-
cunt curare
mortalia.

Atque illum tales iactantem pectore *curas

Tristior, & lacrymis oculos suffusa nitentes

Alloquitur Venus: O qui res hominum que deum que,

Aeternis regis imperiis, & fulmine terres,

Quid meus Aeneas in te committere tantum,

Quid Troes potuere? quibus tot funera passis,

Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis?

participiū pro-
nomine. volu-
bilis enim signi-
ficat annos, qui
voluntur: non
volunt: unde
illud, Atque in
se sua per vestigi-
a voluitur
annus.

Certè hinc Romanos olim, *voluentibus annis,

Hinc fore ductores, reuocato à sanguine Teucris,

Qui mare, qui terras omni dititione tenerent,

Pollicitus: quæ te genitor sententia vertit?

Hoc equidem occasum Troiæ, tristes que ruinas

Solabar, fatis contraria fata rependens.

Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos

Insequitur: quem das finem rex magne laborum?

Antenor potuit mediis elapsus Achivis

Illyricos penetrare sinus, atque intima tutus

Regna Liburnorum, & fontem superare Timaui:

Vnde per ora nouem vasto cum murmure montis

It mare præruptum, & pelago premit arua sonanti.

Hic tamen ille urbem Patani, sedes que locauit

quod ne victo-
ri quidæ Aeneæ
concedetur. Ro-
mani enim, nõ
Troiani, dicti
sunt eius po-
steri.

Teucrorum; & genti *nomen dedit, armæ que fixit

Troiæ; nunc placida compositus pace quiescit.

Nos, tua progenies, cæli quibus annuis arcem,

Nauibus (infandum) amissis vnus ob iram

Prodimur, atque Italis longe disiungimur oris.

Hic pietatis honos? sic nos in sceptrâ reponis?

Homerus in Il.
55.

Olli subridens *hominum sator, atque deorum,

leuiter tetigit.
osculū autem

Vultu, quo calum, tempestates que serenat,

Oscula *libauit natæ, dehinc talia fatur.

Parce

Parce metu Cytherea: manent immota tuorum
 Fata tibi: cernes urbem, & promissa Lauini
 Moenia, sublimem que ferēs ad sidera cali
 Magnanimum Acneam: neque me sententia vertit.
 5 Hic tibi (fabor enim: quando hac te cura remordet:
 Longius & voluens fatorum arcana movebo)
 Bellum ingens geret Italia, populos que feroces
 Contundet, mores que viris, & *moenia ponet:
 Tertia dum Latio regnantem viderit aetas,
 10 Terna que transferint Rutulis hiberna subactis.
 At puer Ascanius, cui nunc cognomen Iulo
 Additur, (Ilus erat, dum res stetit Ilia regno)
 Triginta magnos voluendis mensibus orbis
 Imperio explebit: regnum que a sede Lauini
 15 Transferet, & longam multa vi muniet Albam.
 Hic iam tercentum totos regnabitur annos
 Gente sub *Hectorea: donec regina sacerdos
 Marte grauis geminam partu dabit Ilia prolem.
 Inde lupa fuluo nutricis tegmine letus
 20 Romulus excipiet gentem, & Mauortia condet
 Moenia, Romanos que suo de nomine dicet.
 His ego nec metas rerum, nec tempora pono:
 Imperium sine fine dedi: quin aspera Iuno,
 Que mare nunc, terras que metu, calum que fatigat,
 25 Consilia in *melius referet, mecumque fouebit
 Romanos rerum dominos, gentem que togatam.
 Sic placitum. veniet lustris labentibus aetas,
 Cum domus Assaraci Phthiam, claras que Mycenae
 Seruitio premet, ac victis dominabitur Argis.
 30 Nascetur pulcra Troianus origine Caesar,
 Imperium Oceano, famam qui terminet aëtris,
 Iulius, a magno demissum nomen Iulo.

religionis, vt
 ait Seruius, sua-
 tium volupta-
 tis est.

ὕστερον
 πρότερον.
 ante enim vrbs
 post iura con-
 dūtur. sic illud,
 arma, virūque
 cano.

Troiana. dicen-
 dū fuit, Aeneia:
 sed poetarū est
 mos, nomina ex
 vicino vsurpa-
 re.

quia bello Puni-
 co secundo, vt
 ait Ennius, Iuno
 placata cepit
 fauere Roma-
 nis.

Hunc

Hunc tu olim calo, spoliis Orientis onustum,
 Accipies securâ: vocabitur hic quoque* votis,
 Aspera tum positis mitescent sæcula bellis:
 Cana Fides, & Vesta, Remo cum fratre Quirinus
 Iura dabunt: dira ferro, & compagibus arctis
 Claudentur belli portæ: Furor impius intus
 Sæua sedens super arma, & centum vinctus ahenis
 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.
 Hæc ait: & Maia genitum demisit ab alto,
 Ut terra, utque nouæ pateant Carthaginis arces
 Hospitio Teucris; ne fati nescia Dido
 Finibus arceret. volat ille per aera magnum
 Remigio alarum, ac Libyæ citus adstetit oris:
 Et iam iussa facit: ponunt que ferocia Pœni
 Corda, volente deo: in primis regina quietum
 Accipit in Teucros animum, mentem que benignam.
 At pius Aeneas per noctem plurima voluens,
 Ut primum lux alma data est, exire locos que
 Explorare novos, quas vento accesserit oras,
 Qui* teneant (nam inculta videt) homines ne, ferâ ne,
 Querere constituit, sociis que exacta referre.
 Classem in conuexo nemorum, sub rupe cauata,
 Arboribus clausam circû, atq. horrentibus* umbris
 Occulit: ipse vno graditur comitatus Achate,
 Bina manu lato crispans hastilia ferro.
 Cui mater media sese tulit obuia silua,
 Virginis os, habitum que gerens, & virginis arma
 Spartana; vel qualis equos Threïssa fatigat
 Harpalice, volucrem que fuga præuertitur Hebrum.
 Namq. humeris de more* habilem suspenderat arcû
 Venatrix, dederat que comas diffundere ventis,
 Nuda genu, nodoq. sinus collecta fluentes.

quia post mor-
 tem C. Cæsar
 meruit aram,
 fastigium, fla-
 minem: vt Cice-
 ro in Philippi-
 cis, Suetonius,
 Plutarchus, alij.

Homerus Od.
 124.

pro umbris ar-
 borû; vt illud,
 Molemque &
 montes.

aptum sexui.

Ac

Ac prior: Hæus, inquit, iuuenes, monstrate mearum
Vidisti si quam hic errantem forte sororum,
Succinctam pharetra, & maculosa tegmine lyncis,
Aut spumantis apri cursum clamore prementem.

Homerus Od.
52.

5 Sic Venus: at Veneris contra sic filius orsus.
Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororum.
O quam te memorem virgo? namq. haud tibi vultus
Mortalis, nec vox hominem sonat: o dea, certe,

Homerus in
Il. 169.

10 Sis felix, nostrum que leues quacunque laborem;
Et, quo sub celo tandem, quibus orbis in oris
Iactemur, doceas. ignari hominum que, locorum que
Erramus, vento huc, vastis & fluctibus acti.
Multa tibi ante aras nostra cadet hostia dextra.

qua sub cæli
parte.

15 Tum Venus: Haud equidem tali me dignor honore.
Virginibus Tyriis mos est gestare pharetram,
Purpureo que alte suras vincire cothurno.
Punica regna vides, Tyrios, & * Agenoris urbem:
Sed fines Libyci, genus intractabile bello.

quam fecerunt
Agenorida. A-
genor autē rex
Phœniciz fuit.

20 Imperium Dido Tyria regit vrbe profecta,
Germanum fugiens: longa est iniuria, longa
Ambages, sed summa sequar fastigia rerum.
Huic coniux Sichæus erat, ditissimus agri
Phœnicum, & magno misera dilectus amore:

25 Cui pater intactam dederat, primis que iugarat
Omnibus: sed regna Tyri germanus habebat
Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes.
Quos inter medius venit furor. ille Sichæum
Impius ante aras, atque auri cæcus amore,

30 Clam ferro incautum superat, securus amorum
Germanæ: factum que diu calauit, & egram
Multa malus simulans, vana spe lusit amantem.

Ipsa

*Ipsa sed in somnis inhumati venit imago
 Coniugis, ora modis attollens pallida miris:*
**Crudeles aras, traiecta que pectora ferro
 Nudauit; cecum que domus scelus omne retexit.
 Tum celerare fugam, patria que excedere suadet:
 Auxilium que via, veteres tellure recludit
 Thesauros, ignotum argenti pondus, & auri.
 His commota fugam Dido, socios que parabat:
 Conueniunt, quibus aut odium *crudele Tyranni,
 Aut metus acer erat: naues, que forte parate,
 Corripiunt, onerant que auro, portantur auari
 Pygmalionis opes pelago: dux femina facti.
 Deuenero locos, ubi nunc ingentia cernes
 Mœnia, surgentem que noua Carthaginis arcem:
 Mercati que solum, facti de nomine Byrsan,
 Taurino quantum possent circumdare tergo.
 Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris?
 Quoue tenetis iter? querenti talibus ille
 *Suspirans, imo que trahens à pectore vocem.
 O dea, si prima repetens ab origine pergam;
 Et vacet annales nostrorum audire laborum:
 Ante diem *clauso componet vesper Olympo.
 Nos Troia antiqua (si vestras forte per aures
 Troie nomen iit) diuersa per aquora vectos
 Forte sua Libycis tempestas appulit oris.
 Sum pius Aeneas; raptos qui ex hoste penates
 Classe veho mecum, fama super aethera notus:
 Italiam quero *patriam, & genus ab Ioue summo.
 Bis denis Phrygium conscendi nauibus equor,
 Matre dea monstrante viam, data fata secutus:
 Vix septem conuulsa undis, Euro que supersunt.
 Ipse ignotus, egens, Libya deserta peragro,
 Europa,*

pie sunt aras: sed
 respexit ad cru-
 dele factū Pyg-
 malionis.

crudelis tyrāni.
 non enim cru-
 dele, sed iustum
 est odium in
 tyrannos.

Homerus in Il.
 9.

Homerus Od.
 98.

Corinθi, Tusciae
 ciuitatem, vnde
 fuit Dardanus:
 qui ex Ioue na-
 tus est. ideo in-
 tulit poeta, Ge-
 nus ab Ioue
 summo. sic Ser-
 uius.

Europa, atque Asia pulsus. nec plura querentem
Passa Venus, medio sic interfata dolore est.

Quisquis es, haud, credo, inuisus caelestibus auras
Vitales carpis, Tyriam qui adueneris urbem.

3 Perge modo; atque hinc te regina ad limina perfer.
Namque tibi reduces socios, classem' que relatam
Nuntio, & in tutum versis aquilonibus actam:
Ni frustra augurium vani docuere parentes.

Adspice bis senos letantes agmine *cygnos,
10 Aetheria quos lapsa plaga Iouis ales aperto
Turbabat calo: nunc terras ordine longo
Aut capere, aut captas iam despectare videntur.
Vt reduces illi ludunt stridentibus alis,

Cygnos nauibus,
aquilam
tempestati com-
parat.

Et coetu cinxere polum, cantus' que dedere:
15 Haud aliter puppes' que tuae, pubes' que tuorum
Aut portum tenet, aut pleno subit ostia velo.
Perge modo, &, qua te ducit via, dirige gressum.

Homerus in
Il. 36.

Homerus in
Il. 154.

*Dixit: & auertens rosea ceruice refulsit:
*Ambrosia' que comae diuinum vertice odorem
20 Spirauere: pedes vestis defluxit ad imos:

Homerus in
Il. 36.

Et vera incessu patuit dea. ille, ubi matrem
Agnouit, tali fugientem est voce secutus.

*Quid natum toties crudelis tu quoque falsis
Ludis imaginibus? cur dextra iungere dextram

Homerus Od.
56. Apol. Arg.

53.
Homerus in Il.
35. 269.

25 Non datur, ac veras audire, & reddere voces?
Talibus incusat, gressum' que ad moenia tendit.

At *Venus obscuro gradientes aere sepsit,
Et *multo nebula circum dea fundit amictu:
Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset,

30 Molliriue moram, aut veniendi poscere causas.
Ipsa Paphum *sublimis abit; sedes' que reuisit
Lata sua, ubi templum illi, centum' que Sabao

diuino incessu.

Ture

- Ture calent aræ, fertis que recentibus halant.
Corripuere viam interea, quâ semita monstrat:
Iam que adscendebant collem, qui plurimus urbi
Imminet, aduersas que adspectat desuper arces.*
- Homerus in Od. 56. ** Miratur molem Aeneas, magalia quondam:* 5
festinantes. *Miratur portas, strepitum que, & strata viarum.
Instant *ardentes Tyrii: pars ducere muros,
Moliri que arcem, & manibus subuoluere saxa:
Pars optare locum tecto, & concludere sulco.
Iura, magistratus que legunt, sanctum que senatum.* 10
*Hic portus alij effodiunt: hic alta theatri
Fundamenta locant alij, immanes que columnas
Rupibus excidunt, scenis decora alta futuris.*
- Homerus in Il. 15. *Qualis apes æstate noua per florea rura* 15
sine sordibus. *Exercet sub sole labor: cum gentis adultos
Educunt fetus: aut cum *liquentia mella
Stipant, & dulci distendunt nectare cellas:
Aut onera accipiunt venientum: aut, agmine facto,
Ignauum fucos *pecus a præsepibus arcent:* 20
pecus enim dicimus, quid-
quid humana lingua, & effi-
gie caret. *Feruet opus, redolent que thymo fragrantia mella.
O fortunati, quorum iam mœnia surgunt,
Aeneas ait, & fastigia suspicit urbis.
Infert se septus nebula (mirabile dictu)
Per medios, miscet que viris, neque cernitur vlli.*
- vbicunque lucum Virgilius ponit, sequitur consecratio. **Lucus in urbe fuit media, latissimus umbra:* 25
*Quo primum iactati undis, & turbine Pœni
Effodere loco signum, quod regia Iuno
Monstrarat, caput acris equi: sic nam fore bello
Egregiam, & facilem victu per sæcula gentem.
Hic templum Iunoni ingens Sidonia Dido* 30
*Condebat, donis opulentum, & numine diue:
Aerea cui gradibus surgebant limina, nexæ que*
- Aere

Aere trabes: foribus cardo stridebat ahenis.

*Hoc * primum in luco noua res oblata timorem*

Leniit: hic primum Aeneas sperare salutem

Ausus, & afflictis melius confidere rebus.

5 *Nanque, sub ingenti lustrat dum singula templo*

Reginam opperiens; dum, quae fortuna sit urbi,

Artificum que manus inter se, operum que labores

Miratur; videt Iliacas ex ordine pugnas,

Bellâ que iam fama totum vulgata per orbem,

10 *Atridas, Priamum que, & seuum ambobus Achillem;*

Constitit; & lacrymas, Quis iam locus, inquit, Achate,

Quae regio in terris nostri non plena laboris?

*En Priamus. sunt hic etiam sua praemia * laudi:*

Sunt lacryma rerum: & mentem mortalia tangunt:

15 *Solue metus: feret hac aliquam tibi fama salutem.*

Sic ait, atque animum pictura pascit inani,

** Multa gemens, largo que humectat flumine vultum.*

Namque videbat, uti bellantes Pergama circum

*Hac fugerent Grai, premeret * Troiana iuuentus;*

20 *Hac Phryges, instaret curru cristatus Achilles.*

** Nec procul hinc Rhæsi niueis tentoria velis*

Agnoscit lacrymans: primo quae prodit a somno

** Tydides multa vastabat caede cruentus:*

Ardentes que auertit equos in castra prius, quam

25 *Pabula gustassent Troia, Xanthum que bibissent.*

Parte alia fugiens amissis Troilus armis,

Infelix puer, atque impar congressus Achilli,

Fertur equis, curru que haeret resupinus inani,

Lora tenens tamē: huic ceruix q., comae q. trahuntur

30 *Per terram, & versa puluis inscribitur hasta.*

** Interea ad templum non aequae Palladis ibant*

Crimibus Iliades passis, peplum que ferebant

secuta enim a-
lia quoq; sunt,
quae formidine
destraxere.

virtuti

Homerus in Il.
92. 173.
Hectorem
significat.

Homerus in Il.
112.

duo tantum no-
minantur, Dio-
medes, & Achil-
les; ut excuse-
tur Aeneas, si
est a fortibus
victus.

Homerus in
Il. 69.

B

Suppli-

- Suppliciter tristes, & tunsæ pectora palmis.*
 Homerus in Il. 69. * *Diua solo fixos oculos auersa tenebat.*
- Homerus in Il. 263. 271. * *Ter circum Iliacos raptauerat Hectora muros,*
Exanimum' que auro corpus vendebat Achilles.
Tum vero ingentem gemitum dat pectore ab imo,
Vt spolia, ut currus, utque ipsum corpus amici,
- Homerus in Il. 271. * *Tendentem' que manus Priamum cospexit inermes.*
Se quoque principibus permistum agnouit Achivis,
*Eoas' que acies, & nigri * Memnonis arma.*
- Auroræ filij: quæ ab Aethiopia prima surgit. ideo Nigra Memnon, ut in Aethiopia natus, appellatur.
Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis 10
Penthesilea furens; mediis' que in millibus ardet,
Aurea subnectens exerta cingula mamma
Bellatrix; aude' que viris concurrere virgo.
Hæc dum Dardanio Aeneæ miranda videntur;
Dum stupet, obtutu' que heret defixus in vno, 15
Regina ad templum forma pulcerrima Dido
Incessit; magna iuuenum stipante caterua:
- Homerus Od. 51. finitus numerus pro infinito
 * *Qualis in Eurotæ ripis, aut per iuga Cynthi*
*Exercet Diana choros, quam * mille secuta* 20
Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa pharetrâ
Fert humero, gradiens' que deas supereminet omnes:
Latone tacitum pertentant gaudia pectus:
Talis erat Dido, talem se leta ferebat.
Per medios, instans operi, regnis' que futuris:
- camera incurua, ad imaginem cæli referendâ, quod conuexum est.
*Tum foribus diuæ, media * testudine templi,* 25
Septa armis, folio' que alte subnixâ, resedit.
Iura dabat, leges' que viris, operum' que laborem
Partibus equabat iustis, aut sorte trahebat:
Cum subito Aeneas concursu accedere magno
Anthea, Sergestum' q. videt, fortem' que Cloanthum, 30
Teucrorum' que alios, ater quos equore turbo
 * *Dispulerat, penitus' que alias abduxerat oras.*
- disiecerat, segre gaucrat.
 Obstn-

Obstupuit simul ipse, simul percussus Achatēs:

* Latitiā que, metu que auidi coniungere dextrās
Ardebant: sed res animos incognita turbat.

lætitiā ob so-
cios liberatos,
metu ob con-
cursū Pænorū.

Dissimulant; & nube caua speculantur amicti,

5 Que fortuna viris; classē quo litore linquant;

Quid veniant. cunctis nam lecti nauibus ibant

Orantes veniam, & templum clamore petebant.

Postquam introgressi, & coram data copia fandi;

Maximus Ilionens placido sic pectore cœpit.

10 O *regina, nouam cui condere Iupiter urbem,

Iustitiā que dedit gentes frænare superbas,

Troes te miseri, ventis maria omnia velli,

Oramus, prohibe infandos à nauibus ignes:

Parce pio generi, & propius res adspice nostras.

blanditur: vt à
laude beneuo-
lentiam captet.

15 Non nos aut ferro Libycos populare penates

Venimus, aut raptas ad litora vertere prædas:

Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.

Est locus: (Hesperia Gray cognomine dicunt)

Terra antiqua, potens armis, atque vberē glebæ:

20 Oenotriꝝ coluere viri: nunc fama, minores

Italiam dixisse, ducis de nomine gentem.

Huc cursus fuit.

Cum subito assurgens fluctu nimbosus Orion

In vada ceca tulit; penitus que *procacibus Austris,

obstinate vr-
genibus.

25 Perque undas, superante salo, perque inuia saxa

Dispulit. huc pauci vestris ad nauimur oris. (remi

Quod genus hoc hominū? quæ ue hūc tā barbarā mo-

Permittit patria? hospitio prohibemur arena.

Bella cient; *primā que vetant consistere terra.

litore.

30 Si genus humanum, & mortalia temnitis arma;

At sperate Deos memores fandi, atque nefandi.

Rex erat Aeneas nobis. quo iustior alter

Nec pietate fuit, nec bello maior, & armis.
 Quem si fata virum seruant, si vescitur aura
 Aetherea, nec adhuc crudelibus occupat umbris:
 Non metus officio nec te certasse priorem
 Peniteat: sunt & Siculis regionibus vrbes,
 Arma que, Troiano que à sanguine clarus Acestes.

in terrâ trahe-
 re. deducete au-
 tem, est, in ma-
 re mittere. vt.
 Deducunt naues
 socij.

Quassatam ventis liceat *subducere classem,
 Et siluis aptare trabes, & stringere remos:
 Si datur Italiam, sociis, & rege recepto,
 Tendere, vt Italiam lati, Latium que petamus:
 Sin absumpta salus, & te, pater optime Teucrum,
 Pontus habet Libya, nec spes iam restat Iuli;
 At freta Sicania saltem, sedes que paratas,
 Vnde huc aduecti, regem que petamus Acesten.

consentiebant.

Talibus Ilioneus: cuncti simul ore *fremebant
 Dardanide.

poetica figura:
 vt illud, Ocu-
 los suffusa ni-
 tentes.

Tum breuiter Dido, vultum *demissa, profatur:
 Soluite corde metum Teucris: secludite curas.
 Res dura, & regni nouitas me talia cogunt
 Moliri, & late fines custode tueri.

Quis genus Aeneadum, quis Troia nesciat urbem?
 Virtutes que, viros que, aut tanti incendia belli?
 Non obtusa adeo gestamus pectora Pœni:
 Nec tam aduersus equos Tyria sol iungit ab vrbe:
 Sed vos Hesperiam magnam, Saturnia que arua,
 Sine Erycis fines, regem que optatis Acesten;

Auxilio tutos dimittam, opibus que iuuabo.
 Vultis & his mecum pariter considerare regnis?
 Urbem quam statuo, vestra est: subducite naues:
 Tros, Tyrius que mihi nullo discrimine *agetur.

regetur.
 qui hoc vnum
 agant, vt Aeneâ
 iuueniant.

Atque vtinam rex ipse Noto compulsus eodem
 Afforet Aeneas. equidem per litora *certos
 Dimittam,

Dimittam, & Libya lustrare extrema iubebo,
Si quibus eiectus siluis, aut urbibus errat.

His animum arrecti dictis, & fortis Achates,
Et pater Aeneas, iam dudum erumpere nubem

5 Ardebant. prior Aeneam compellat Achates.

Nate Dea, quae nunc animo sententia surgit?

Omnia tuta vides; classem, socios que receptos.

Vnus abest; medio in fluctu quem vidimus ipsi
Summersum: dictis respondent cetera matris.

10 Vix ea fatus erat, cum circumfusa repente

Scindit se nubes, & in aethera purgat apertum.

Restitit Aeneas, claraeque in luce refulsit,

Os, humeros que Deo similis. namque ipsa decoram

Cesariem nato genitrix, lumen que iuuenta

15 *Purpureum, & letos oculis afflarat honores:

Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flauo

Argentum, Parius ne lapis circumdatur auro.

Tum sic reginam alloquitur, cunctis que repente

*Improuisus, ait. Coram, quem queritis, adsum,

20 Troius Aeneas, Libycis ereptus ab undis.

O sola infandos Troiae miserata labores,

Quae nos, reliquias Danaum, terra que maris que

Omnibus exhaustos iam casibus, omnium egenos,

Urbe, domo *socias. grates persolvere dignas

25 Non opis est nostra, Dido, nec quidquid ubique est

Gentis Dardania, magnum qua sparsa per orbem.

Dij tibi, si qua pios respectant numina, si quid

Vsquam iustitia est, & mens sibi conscia recti,

Premia digna ferant. quae te tam *lata tulerunt,

30 Secula? qui tanti talem genuere parentes?

In freta dum fluij current, dum montibus umbra

Lustrabunt; conuexa polus dum sidera pascet;

B 3

Semper

Homerus in Il.
226.

Homerus in
Od. 53.

pulcrum: vt
Horatius, Pur-
pureis ales co-
loribus.

Homerus Od.
210.

& publico, &
priuato digna-
ris hospicio.

nascentium me-
ritis.

Semper honos, nomen' que tuū, laudes' que manebunt;

Qua me cunque vocant terra. Sic fatus, amicum

Ilionea petit dextra, laud' que Serestum:

Post alios, fortem' que Gyan, fortem' que Cloanthum.

Homerus in Il.
273.

*Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido,

Casu deinde viri tanto; & sic ore locuta est.

Quis te, nate dea, per tanta pericula casus

admirantis, nō
interrogantis,
Seruius ait esse.

*Insequitur, qua vis immanibus applicat oris?

Tu ne ille Aeneas, quem Dardanio Anchisa

Alma Venus Phrygi genuit Simoentis ad undam?

Atque equidem Teucrum memini Sidona venire,

Finibus expulsus patriis, noua regna petentem

Auxilio Beli, genitor tum Belus opimam

quam subactā
concessit Belo.

Vastabat *Cyprum, & victor ditione tenebat.

Tempore iam ex illo casus mihi cognitus urbis

Troiana, nomen' que tuum, reges' que Pelasgi.

Ipsē hostis Teucros insigni laude ferebat;

Sē que ortum antiqua Teucrorum a stirpe volebat.

Quare agite o rectis iuuenes succedite nostris.

Me quoque per multos similis fortuna labores

Iactatam hac demum voluit consistere terra.

ideo, non disco
quia non sum
ignara. bis enim
intelligendum,
Non, vt ait Ser-
uius.

*Non, ignara mali, miseris succurrere disco.

Sic memorat: simul Aenean in regia ducit

Tecta: simul diuum templis indicit honorem.

Nec minus interea sociis ad litora mittit

Viginti tauros, magnorum horrentia centum

Terga suum, pingues centum cum matribus agnos,

Munera, letitiam' que dei.

At domus interior regali splendida luxu

Instruitur: mediis' que parant conuiuia tectis.

Arte laborat & vestes, oſtro' que superbo:

Ingens argentum mensis, calatā que in auro

Fortia

Fortia facta patrum, series longissima rerum,
 Per tot *ducta viros, antiqua ab origine gentis.
 Aeneas (neque enim patrius consistere mentem
 Passus amor) rapidum ad naues praemittit Achate,
 5 Ascanio ferat haec, ipsumque ad moenia ducat:
 Omnis in Ascanio cari stat cura parentis.
 Munera praterea, Iliacis erepta ruinis,
 Ferre iubet, pallam signis, auroque rigentem,
 Et circumtextum croceo velamen acantho,
 10 Ornatus Argiua Helena: quos illa Mycenis,
 Pergama cum peteret, *inconcessosque Hymenaeos,
 Extulerat, matris Leda mirabile donum:
 Praterea sceptrum, Ilione quod gesserat olim,
 Maxima natarum Priami; colloque monile
 15 *Baccatum, & duplicem gemmis, auroque coronam.
 Hec celerans, iter ad naues tendebat Achates.
 At Cytherea novas artes, noua pectore versat
 Consilia, ut faciem mutatus, & ora Cupido
 Pro dulci Ascanio veniat, donis que *furentem
 20 Incendat reginam, atque ossibus implicet ignem.
 Quippe domum timet ambigua, Tyriosque bilingues,
 Vrit atrox Iuno: & sub noctem cura recurSAT.
 Ergo his aligerum dictis affatur Amorem.
 *Nate, mea vires, mea magna potentia solus,
 25 Nate, patris summi qui tela Typhoea temnis,
 Ad te confugio, & supplex tua numina posco.
 Frater ut Aeneas pelago tuus omnia circum
 Litora *iacteturque odiis Iunonis iniqua,
 Nota tibi, & nostra doluisti saepe dolore.
 30 Hunc Phoenissa tenet Dido, blandis que moratur
 Vocibus: & vereor, quod se Iunonia vertant
 Hospitia. haud tanto cessabit cardine rerum.

à Belo. primo
 Assyriorum rege,
 ad Belu, Dido-
 nis patrem, qui
 & ipse Assyrius
 fuit.

non enim ma-
 trimonium, sed
 adulterium fuit
 cum Paride.

margaritis or-
 natum.

pro, incensam
 furere faciat,
 poetica figura.

Homerus in
 Il. 154.

satis erat; iacte-
 tur. nam, que,
 abundat: quod
 notauit Seruius

*Quocirca capere ante dolis, & cingere flamma
Reginam meditor; ne quo se numine mutet,
Sed magno Aeneæ mecum teneatur amore.*

*Quo facere id possis, nostram nunc accipe mentem.
Regius accitu cari genitoris ad urbem*

quòd ei regnū
Italiae Roma-
naque tellus
deberetur.

*Sidoniam puer ire parat, mea *maxima cura,
Dona ferens, pelago, & flammis restantia Troia.*

importunus.

*Hunc ego sopitum somno super alta Cythera,
Aut super Idalium sacra sede recondam;
Ne quâ scire dolos, *medius ue occurrere possit.*

*Tu faciem illius noctem non amplius unam
Falle dolo, & notos pueri puer indue vultus:*

*Ut, cum te gremio accipiet latissima Dido,
Regales inter mensas, laticem que Lycaum;
Cum dabit amplexus, atque oscula dulcia figet;*

occultus ignis,
definitio amo-
ris est.

**Occultum inspires ignem: fallas que veneno.*

*Paret Amor dictis cara genitricis, & alas
Exiit, & gressu gaudens incedit Iuli.*

*At Venus Ascanio placidam per membra quietem
Irrigat, & situm gremio dea tollit in altos*

sampfucus vo-
catur.

*Idalia lucos: ubi mollis *amaracus illum
Floribus, & dulci aspirans complectitur umbra.*

*Iam que ibat dicto parens, & dona Cupido
Regia portabat Tyrus, duce letus Achate.*

*Cum venit, aulais iam se regina superbis
Aurea composuit sponda, mediam que locavit.*

Homerus in Il.
95

**Conueniunt, strato que super discumbitur ostro.*

*Dant famuli manibus lymphas, Cererem que canistris
Expediunt; tonsis que ferunt mantilia villis.*

vnde structo-
res dicuntur, qui
fercula compo-
nunt.

*Quinquaginta intus famule; quibus ordine longo
Cura penum *struere, & flammis adolere penates.*

Centum

Centum alia, totidemque pares atate ministri,
 Qui dapibus mensas onerent, & pocula ponant.
 Nec non & Tyrii per limina leta frequentes
 Conuenere, toris iussi discumbere pictis.

5 Mirantur dona Aeneae, mirantur Iulum,
 Flagrantesque dei vultus, *simulataque verba,
 Pallamque, & pictum croceo velamen acantho.
 Praecipue infelix pesti denota futura
 Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo

quia videbatur
 ab Ascanio dici
 cum tamē Cū-
 pido loqueretur.

10 Phœnissa, & puero pariter, donis que mouetur.
 Ille, ubi complexu Aeneae, colloque pependit,
 Et magnum falsi impleuit genitoris amorem,
 Reginam petit. haec oculis, haec pectore toto
 Heret, & interdum gremio sonet inscia Dido,

15 Insideat quantus misera deus. at memor ille
 *Matris Acidalia, paulatim abolere Sicheaum
 Incipit, & vino tentat praeuerrere amore
 Iam pridem resides animos, desuetaque corda.
 Postquam prima quies epulis, mensaque remota:

praceptorum,
 quæ mater de-
 derat.

20 Crateras magnos statuunt, & *vina *coronant.
 Fit strepitus tectis, vocemque per ampla volutant
 Artia: dependent lychni laquearibus aureis
 Incensi, & noctem flammis funalia vincunt.

vina pro pocu-
 lis posuit. Co-
 ronant, autē, id
 est, implent vs-
 que ad margi-
 nem.

Hic regina grauem gemmis, auroque poposcit,
 25 Impleuitque mero pateram: quam Belus, & omnes
 A Belo soliti. tum facta silentia tectis.

Iupiter (hospitibus nam te dare iura loquuntur)
 Hunc letum Tyriis que diem, Troiaque profectis
 Esse velis, nostrosque huius meminisse minores.

30 Adsis letitia Bacchus dator, & bona Iano:
 Et vos o caetum Tyry celebrate fauentes.
 Dixit, & in mensa laticum libauit honorem:

B 5 Primaq.

reginæ verecun-
diam ostendit.

*Primâ que libato *summo tenuis attigit ore.
Tum Bitia dedit increpitans. ille impiger hausit
Spumantem pateram, & pleno se proluit auro.*

Apol. Arg. 12.

*Post alij *proceres. cithara crinitus Iopas
Personat aurata, docuit que maximus Atlas.
Hic canit errantem Lunam, Solis' que labores;*

originem ducē-
tium, si fabulæ
respiciuntur, à
Prometheo, aut
a Deucalione,
& Pyrrha.

*Vnde *hominū genus & pecudes; unde imber, & ignes;
Arcturum, pluuias' que Hyadas, geminos' q. Triones;*

Quid tantum Oceano properent se tingere Soles
Hiberni, vel qua tardis mora noctibus obstet.

*Quid tantum Oceano properent se tingere Soles
Hiberni, vel qua tardis mora noctibus obstet.*

Ingeminant plausum Tyry, Troes' que sequuntur:

Nec non & vario noctem sermone traherat

Infelix Dido, longum' que bibebat amorem,

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa:

Nunc, quibus Aurora venisset filius armis;

Nunc, quales Diomedis equi; nunc, quantus Achilles.

Immo age, & a prima dic hospes origine nobis

Insidias, inquit, Danaum, casus' que tuorum,

Errores' que tuos. nam te iam septima portat

Omnibus errantem terris, & fluctibus æstas.

P. VIRGILII MARONIS

ÆNEIDOS LIB. II.

ARGUMENTVM.

Didus voluntati morem gerēs Aeneas excidij Troiani seriem narrat. 2)
ea est huiusmodi. Græci decimo belli Troiani anno, attritis iam viribus,
virtutiq. diffidentes, ad dolum confugiunt: nocteq. ea, quæ vrbis incen-
dium antecessit, fugam simulantes, circa Tenedum latitant, relicto in
agro Troiano equo ligneo tantæ magnitudinis, vt portis vrbis recipi nõ
posset. eius vtero lectissimū quemque procerū includunt. Troiani par-
tim fraude Sinonis impulsī, partim Laocoontis supplicio territi, diruta
muri parte, equum in arce statuunt. Nocte intempesta Græci à Tenedo 30
profecti, per eam muri ruinā, qua equus erat introductus, vrbem inua-
dunt. Sinon referatos equi vtero armatos emittit. omnia ferro flāmisq.
fœdantur. Aeneas interim ab Hectore in somnis admonetur, vt sibi fu-
ga consulat, deosq. patrios incendio eripiat. Ille tamen, honestam mor-
tem